

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L.P. 2019

1

*Ať světlo z Betléma
prozáhá naše temnoty
a zapálí novou naději
v našich srdcích...*

*Z výstavy dětských
kreseb pro televizní
přenos v KCMT*

pf 2019

1.12.
Jarmark
pod střechou

2.12.
Setkání před
Betlémem
Divadlo V. Marčika

8.12.
Dobroděn
předvánoční
úklid

23.12.
Betlémské světlo
pro Jižní Město

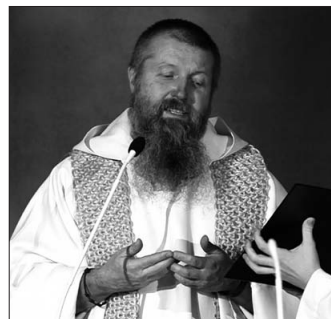

Když život nejde podle mých představ. A proč by měl?!!

Máme před sebou další nový rok. A v něm možná leccáká očekávání, ale ono to často dopadne jinak. Je to katastrofa nebo výzva? Nebo se to prostě jen stalo jinak. Bůh nám však nikdy neslibil, že věci poběží podle našich představ. A proto na to neexistuje žádné vymáhací právo, dokonce to ani nelegitimizuje naše sobectví, skrze které bychom za každou cenu dorvali věci tak, jak jsme si ušmýsleli.

Přál bych nám všem v novém roce, aby se naším projektem a touhou života stala Boží představa o životě všech lidí. A abychom ji zkusili naplnit, nakolik to na nás bude záležet. A rozumějme, to není žádný Boží diktát. Jde o princip lásky, který vede každého a všechny k novým setkáním s Bohem. Přeji nám všem mnoho takových setkání.

Michael

24.12.
Půlnoční mše
svatá v KCMT

SLOVO REDAKCE

„Před Bohem jsme děti, a jestliže se takto podíváme na svůj všední život, zdánlivě stále stejný, uvidíme, že hodiny našeho dne se vybarví, že jsou plné úžasných věcí, které se od sebe liší a jsou všechny krásné.“ J. Escrivá de Balaguer, 24. 3. 1930

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, na prahu nového roku 2019 vám za redakci přejeme, abyste **každý den prožívali v Boží přítomnosti**. Protože Jeho přítomnost nás naplňuje radostí. Kdo by netoužil mít každý den radostný? Žít s Bohem, hledat Jeho přítomnost, pracovat vedeni Jeho pohledem a vidět Ho ve všech událostech, které jsou součástí našeho všedního života, vědět, že

můžeme a máme žít stále v Jeho přítomnosti, je pro křesťana neustálý zdroj radosti. Kdybychom, zatímco čteme tyto řádky, žili tuto Boží přítomnost, naučili bychom směřovat k Němu všechny své činnosti a žít stále více s čistými úmysly. Čistota úmyslů není nic jiného než Boží přítomnost. Bůh, náš Pán, je přítomen ve všech našich dobrých úmyslech.

„Učiň, Pane, aby v našich dnech nikdy nechyběla radost z Tvé přítomnosti, aby nechyběla v našich všednodenních obtížích, v těžkých chvílích útěcha, že jsi s námi.“ (Použila jsem myšlenky z knihy Rozjímání o křesťanském životě, od Salvadora Canalse, str. 110–111.) *Katka*

ZPRÁVY
Z KCMT

Milí přátelé,

v adventní době naše farnost opět pozvala žáky jiho-městských škol do KCMT na interaktivní program „Proč křesťané slaví Vánoce?“. Program navštívilo 26 tříd, tedy celkem více než 500 dětí, z čehož máme velkou radost. Celou organizaci programu si letos vzala na starost paní Blanka Pitřincová, za což jí velmi děkujeme. Děkujeme také dalším osobám, které se zajištěním programů pro školy pomáhaly, konkrétně paní Martině Jarošové, Lýdii Murínové, Blance Ledvinkové, Monice Koptové, Monice a Janovi Musilovým, Janě Friedové, Tereze Plačkové, paní Cigánikové a Vlastě Hamalové. Další dík patří paní Hance Belošovičové za organizaci projektu Vánoce dál, a hlavně vám všem, kteří jste se do projektu zapojili a v rekordním čase nakoupili 72 vánočních dárků konkrétním dětem z rodin v sociální nouzi.

V lednu vás srdečně zveme na farní ples, je to opět další pěkná příležitost, jak se můžeme ve farnosti sejít a pobýt spolu. Pokud si už nejste jistí svými tanečními kroky, využijte příležitosti zapsat se do tanečních kurzů Taneční školy Astra Praha v KCMT, které začínají již 7. ledna.

Nenechte si ujít tříkrálový koncert skupiny Karamelija, kterým letos uzavřeme vánoční dobu, a také Zastavení tentokrát příznačně u Matky Terezy. Terezie Kudrnová se s námi podělí o své zkušenosti

a zážitky přímo z Kalkaty, kde se sestry Matky Terezy společně s dobrovolníky z celého světa stále starají o ty nejchudší z chudých.

Pro velký zájem otevíráme další hodinu pondělního rehabilitačního cvičení (nejen) pro seniory, cvičit se bude od 9.15 a potom také od 10.30. Přijďte si cvičení vyzkoušet, první hodinu budete mít zdarma. I nadále také pokračují kurzy SEN – keramika pro seniory, nebojte se přijít si vyzkoušet práci s keramickou hlinou.

Prosíme také všechny dárce, kteří věnovali v minulém roce farnosti finanční dar, aby si vyzvedli v knižním obchůdku potvrzení o daru. Předem vás k tomu vyzveme v ohláškách, jakmile budeme mít dispozici podklady k výpočtu od paní účetní.

Přeji vám všem požehnaný nový rok, ať vám přinese jen to dobré.

Karina Juráková,
ředitelka KCMT

afeTerezie
Otevírací doba:

Po 15.30 – 21.30
Út 15.30 – 21.30
St 15.30 – 20.00
Ne 9.00 – 13.00

a v době programů
v KCMT

Kavárna bude otevřená od 6. ledna 2019

DOVOLME PÁNU, ABY PŘIŠEL A PROBUDIL NÁS...

Měření času je zajímavý vědní obor. Vědci mluví např. o čase geologickém. Tam minutová ručička poskočí za miliony let. Znájí také čas počítačový. Tam se měří v nanosekundách, v zlomcích vteřiny, v nichž probíhají jednotlivé operace. Někde uprostřed mezi těmito časy je náš, lidský čas. Staří Řekové měli pro lidský čas hned dvě pojmenování: Kronos a Kairos. Obr Kronos požíral své děti, sotva se narodily. To je obraz pocitu, jak ten čas neúprosně letí, jak nám požírá naše mládí, chvilky radosti, celý náš život.

Kairos, to je dobrý čas, který nám dává nové a nové pěkné chvilky, zážitky, příležitosti k dobrému životu. Na nás je, jak je využijeme, co s nimi dokážeme udělat. Mnohdy nám chybí odvaha a nadšení. Tak lehce zapomínáme, že Ježíš nám přichází naproti, abychom ten život zvládli, a stále nám opakuje: **„Nebojte se“** (Mk 6,50). A k tomu přidává: **„Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“** (Mt 28,20). To je úžasná jistota. Každý člověk dostává od Pána tolik darů a možností k dobrému životu. Někdy jsme tak uzavřeni do sebe, že nejsme schopni vidět Boží dary. Papež František ve své exhortaci **Radujte se a jásejte** doporučuje nesmírně důležitou modlitbu, která je připisována svatému Tomáši Morovi: **„Dej mi, Pane, dobré trávení a také, abych měl co trávit. Dej mi zdravé tělo a nezbytný humor, abych si ho zachoval. Dej mi, Pane, prostou duši, abych si uměl vážit toho, co je dobré, a abych se jen tak nezalekl při pohledu na zlo, ale našel způsob, jak uvést věci zase do pořádku. Dej mi duši, která nezná, co je nuda, reptání, vzdychání**

a nářky, a nedopust, abych se příliš soužil kvůli té tak neskladné věci, která se nazývá „já“. Dej mi, Pane, smysl pro humor. Dej mi milost, abych rozuměl vtipu, a abych uměl v životě nacházet trochu radosti a dokázal se o ni dělit s druhými.“

Za všech okolností je třeba si uchovat pohodového ducha a jednat jako svatý Pavel: **„Já jsem se naučil být spokojen s tím, co právě mám“** (Flp 4,11). Takto žil i svatý František z Assisi. Byl schopen být pohnut vděčností za skývu tvrdého chleba nebo celý šťastný chválit Boha za pouhý vánek, který hladil jeho tvář. To není radost nabízená dnešní konzumní a individualistickou kulturou. Konzumismus jen zatěžuje srdce. Může poskytnout příležitostné a pomíjivé potěšení, ale ne radost. Radost z toho, že mohu pro druhé vykonat něco dobrého. Papež František se zmiňuje ve své exhortaci, že i nás, všechny křesťany, zve Ježíš, abychom hlásali kolem sebe pohodu, radost a lásku. Jak často nás zvyklost svádí a říká nám, že měnit věci nemá smysl, že v této situaci nemůžeme nic dělat, že to tak vždycky bylo, a přesto šel život dál. Ze zvyku už nevzdorujeme zlu a připouštíme, že věci se **„dějí tak, jak se dějí“**, nebo jak někteří rozhodli, aby se děly. Dovolme Pánu, aby přišel a probudil nás, aby zatřásl naší strnulostí, vysvobodil nás z netečnosti. Přehodnoňme způsob, jakým dosud žijeme, otevřeme oči a uši a hlavně srdce. Právě na prahu nového roku. Roku, který je před námi. Roku, který je tvořen maličkými, drobnými událostmi našeho života. Tak tomu bylo i v rodině, kterou tvořil Ježíš, Maria a Josef. Tak tomu bylo také ve společném životě, který žil Ježíš se svými učedníky a vůbec s ostatními lidmi.

A tak si připomeňme, jak Ježíš vybízí učedníky, aby byli pozorní k maličkostem:

- k maličkosti, že na svatbě dochází víno,
- k maličkosti, že chybí jedna ovce,
- k maličkosti, že vdova daruje jako obětní dar dvě drobné mince,
- k maličkosti, že je třeba mít pro lampy olej do zásoby v případě, že se ženich zpozdí,
- k maličkosti, když požádá učedníky, aby se podívali, kolik mají chlebů,
- k maličkosti, že má připravený oheň a pečenou rybu, když za svítání čeká na učedníky.

Můžeme jen podotknout: z maličkostí se stávají velké věci.

Papež František k tomu všemu zdůrazňuje, jak důležitá je modlitba v životě křesťana. Světec je člověk s duchem modlitby, který má potřebu komunikovat s Bohem. Svatý Jan od Kříže doporučoval **„snažit se vždycky kráčet v Boží přítomnosti v každé situaci našeho života.“** Základem je touha po Bohu. I když člověk jí, pije, mluví nebo jedná s osobami světskými nebo dělá cokoliv jiného, vždycky ať touží po Bohu a jemu ať oddává své srdce. Musíme si uvědomit, aby toto bylo možné, potřebujeme čas jenom pro Boha, o samotě s Ním. Pro sv. Terezií z Ávilý je modlitba **„důvěrný vztah přátelství“**, častý rozhovor **„mezi čtyřma očima“** s tím, od něhož víme, že nás miluje. **„Rád bych nesmírně zdůraznil skutečnost,“** říká papež: **„že toto není jen pro několik vyvolených, ale pro všechny, protože všichni potřebujeme toto mlčení naplněné přítomností toho, který je adorován, uctíván.“**

Důvěrou naplněná modlitba je odpověď srdce, které se otevírá Bohu v osobním vztahu, kde ustane všechno řečnění, aby bylo slyšet jemný hlas Pána, který promlouvá v tichu. V tomto tichu je možno ve světle Ducha Svatého poznávat cesty svatosti, které nám Pán nabízí. Jinak budou všechna naše rozhodnutí pouze „deklaracími“. Pro každého učedníka je nezbytné, aby byl se svým Mistrem, aby mu naslouchal, stále se od něj učil. Jestliže nenasloucháme, budou všechna naše slova jen hlukem, který je k ničemu. Papež říká: Dovolím se tě nyní zeptat: Existují chvíle, v nichž vstupuješ v mlčení jeho přítomnosti, zůstáváš s ním beze spěchu a dovolíš si na něj hledět? Svolíš, aby ti jeho oheň zapálil srdce? Jestliže nedovolíš, nebudeš mít oheň, a jak potom

budeš moci zapalovat svým svědectvím a slovy srdce druhých lidí? A jestliže se ti před Kristovou tváří ještě nedaří nechat se uzdravovat a proměňovat, pak vejdi do Pánova nitra, vstup do jeho ran, protože v nich sídlí Boží milosrdenství.

Prosím, abychom tuto tichou modlitbu nechápali jako únik, který popírá svět kolem nás.

Papež František nás v další části exhortace upozorňuje, že svatý Ignác z Loyoly nás vybízí, abychom si připomněli všechna dobrodíní, kterých se nám v životě dostalo od Pána. Proto, dívej se na své dějiny, když se modlíš, a najdeš v nich mnoho milosrdenství. Uvědomíš si, že tě Pán chová ve své paměti a že na tebe nikdy nezapomíná. Proto má smysl ho prosit, aby osvětlil i maličké detaily tvého života, které mu nikdy neuniknou. Prosebná modlitba je projev srdce, které důvěřuje Bohu, které ví, že nic nedokáže samo. Nepodceňujme prosebnou modlitbu, která mnohokrát upokojí naše srdce a pomůže nám dál s nadějí bojovat. Zvláštní hodnotu má také přímluvná modlitba, protože je to úkon důvěry v Boha a současně projev lásky k bližnímu. Přímluva vyjadřuje bratrské nasazení se pro druhé, když jsme schopni do ní začlenit jejich život, jejich úzkosti a nejkrásnější sny. Papež dále vysvětluje: S modlitbou spojená četba Božího slova, které je **„sladší než med“** (Žl 119,103) a **„ostřejší než každý dvojsečný meč“** (Žid 4,12), nám umožňuje setrvat v naslouchání Mistru, aby byl svítlnou našim krokům, světlem na naší cestě (Žl 119,105).

Setkání s Ježíšem v Písmu svatém nás přivádí k eucharistii (mši sv.), je reálnou přítomností toho, který je živým Slovem. Zde se jedinému Absolutnímu dostává toho nejvyššího stupně adorace, jaký mu je možno v tomto světě projevít, protože je tu sám Kristus, který se obětuje. A když ho ve svátosti přijímáme, obnovujeme s Ním svou smlouvu a umožňujeme mu, aby konal stále plněji své dílo, kterým proměňuje náš život.

**Přeji nám všem po celý rok život Bohu milý.
Váš jáhen Pavel Urban**

„Dobré skutky jsou články, které vytvářejí řetěz lásky.“

sv. Matka Tereza

TVORBA IKON JE MODLITBOU

Jak jsme mohli několik neděl v ohláškách slyšet, v listopadu se uskutečnil v naší farnosti několika-denní ikonopisecký kurz. Kurz probíhal na faře u sv. Františka pod vedením pana Martina Damiána od 22. 11. do 25. 11. V neděli pak jsme mohli obdivovat výsledky práce účastníků kurzu, vysta-vené před oltářem v KCMT. Neváhala jsem a poprosila některé z účastníků o krátké svědectví, jak tento kurz prožívali a co jim přinesl. Zároveň jsem měla několik otázek také na jejich vedoucího...

• **Pane Damiáne, můžete nám na sebe pro-zradit, jak vlastně vznikl váš zájem o ikony?**

Bylo to v době, kdy jsem působil v klášteře bratří kapucínů v Olomouci. Jeden bratr se stěhoval z komunity a nechal temperové barvy na rekreační místnosti. Když jsem šel kolem poličky, kde byly barvy položeny, vždy jsem se na ně podíval a pocí-til jsem touhu vytvořit si jednu ikonu pro sebe k roz-jímání. Víc jak měsíc jsem takto chodil kolem až jsem nakonec poprosil bratra, který uměl pracovat se dřevem, jestli by mi připravil dřevo na ikonu a tak začala moje první zkušenost. To bylo v roce 2003.

• **Jak jste se dostal k pořádání tohoto kurzu? A v kolika farnostech tento kurz již probíhal?**

Před lety mě oslovila skupina výtvarníků, kteří měli zájem ponořit se do tajemství tvorby byzant-

ských ikon. A tak jsem v roce 2011 poprvé pořá-dal kurz ve výtvarné škole v Plzni. Následovaly další kurzy, ale snažil jsem se je pořádat spíše v prosto-rách klášterů nebo far. A tak pravidelně pořádám kurzy v klášteře na Moravě, v Sázavě, na Svaté Hoře, ale i ve farnostech v Praze.

• **Jak často takového kurzu pořádáte a může se na ně přihlásit kdokoli?**

Kurzy pořádám zhruba 7x do roka, takže prak-ticky každé dva měsíce je možnost zúčastnit se kurzu. Snažím se kurzy vést jako duchovní obnovu. Jsem přesvědčen, že tvorba ikon je na prvním místě výsledkem modlitby, duchovního života, teprve potom se jedná o výtvarné dílo.

Na kurzy se může přihlásit prakticky kdokoli, kdo má chuť zkusit tvořit ikony. Nadšení je důle-žitě a velice pomáhá při samotné práci na ikoně.

• **Z čeho mají účastníci kurzů první den nejvíce obavy?**

První den se připravuje prakticky jen dřevo, vepíše se do něj modlitba, přilepí se plátno a pokryje se směsí klíhu, plavené křídly, zeminou z Jeruzaléma. První chvíle na kurzu prakticky zvládne každý. Těžký je pak druhý den, kdy se pracuje se zlatem a následně s barvami. Myslím si, že to je největší problém účastníků kurzu. Tvorba ikony je duchovní proces podobný modlitbě. Ne vždy se člověku daří a v mnohém nás učí trpělivosti a důvěře v Boha.

• **Zajímá mě, jak se taková ikona vlastně tvoří. Je třeba, aby její autor uměl malovat? Když vidím díla účastníků, tak určitě odpověď bude znít ano.**

Pokud má člověk výtvarné zkušenosti, je to jen dobře. Ovšem mnoho výtvarníků, kteří rádi pracují s olejovými barvami nebo akvarelem najednou zjistí, že při práci na ikoně musí zapomenout na všechno, co umí. Ikony se tvoří žlutkovou temperou a s ní se pracuje zcela jinak, než s jinými barvami.

• **Proč lidé začali ikony malovat? Musí být ikonopisec věřící? A proč se vlastně neřiká ikonomalíř?**

Stará legenda hovoří o tom, že první ikonu vytvořil svatý Lukáš Evangelista. Ještě za života Panny Marie vytvořil její obraz na dřevěnou desku, sama Bohorodička přislíbila, že tento obraz bude provázet zvláštní požehnání. Tím, že první ikonu vytvořil pisatel Evangelia, je dodnes v ortodoxních církvích ikona brána na roveň Písma svatého.

Podle tradice pravá ikona by měla být vytvořena v Církvi. Předpokládá se, že ikonopisec je tedy věřící člověk. Občas se ale na kurz přihlásí někdo, kdo je hledající nebo ho jen zajímá výtvarná stránka. Kurz ikonopisu se pak pro takového člověka stává prvním setkáním s Kristem. A vím o lidech, kteří se na kurz obrátili a vrátili se zpět do Církve.

Podle staré tradice se ikony píší. Jako se ve středověku opisovalo Písmo svaté a duchovní literatura, tak se opisují ikony. Mají v sobě mnoho symbolů a teologických informací, které je třeba opsat. Proto velkým nepřítelem ikonopisce je jeho vlastní fantazie.

• **Může si člověk jako já, kterému se ikony líbí, ale vlastní zkušenost s jejich tvorbou nemá, ani na žádné přednášce nebyl, ikonu vytvořit? Můžete mu poradit, jak na to? Co je nejdůležitější?**

Tvorba ikony je náročný proces, a pokud někdo chce tvořit ikony, doporučil bych tomu člověku nejlépe buď ikonopiseckou školu nebo kurz. Rozhodně si myslím, že je dobré mít učitele, který nad prvními krůčky ikonopisce bdí, aby se nedopustil nějakých chyb. A to jak v opisování tématu, tak i v přípravě materiálu.

**Děkuji za rozhovor.
Katka Friedová**

A co na to naši ikonopisci?

■ Jsem ráda, že je v naší farnosti tolik možností se zapojit – od praktických věcí, po zajímavé umělecké aktivity či duchovní cvičení.

Tento školní rok jsem chtěla navštěvovat nějaký výtvarný kurz, kde nejde ani tolik o vytvořené dílo, jako spíš o samotný proces tvoření. Dovolit si podívat se na svět očima dítěte, objevovat, nechat vše volně plynout, nehodnotit.

Z časových důvodů mi to však nevyšlo. Když jsem uslyšela o možnosti účastnit se ikonopiseckého kurzu přímo zde, v naší farnosti, nemohla jsem tuto nabídku nevyužít. Zároveň jsem se i trochu obávala, jestli mi budou ikony a jejich „psaní“ blízké.

Jsem vděčná za provedení tímto procesem našim učitelem Martinem a všem ostatním, kteří se na tři dny stali, stejně jako já, ikonopisci.

Nejvíce mne jsem měla radost ze samotného začátku – přípravy dřevěné desky, modlitby, kterou jsme na desku napsali, s přáním, ať každému, kdo na ikonu pohlédne, přinese Bůh požehnání. Tuto modlitbu jsme pak zahalili za lněné plátno, opatřili šepsem a čekali, až budeme moci v díle pokračovat, překreslit (okopírovat) zvolenou předlohu a nanést plátky zlata – nebe.

Až po té na nás čekala prastará technika temper. Pigmentový prášek jsme si rozmíchali se žlutoukem a vodou.

Samotné psaní ikon bylo pro mne poměrně náročné. Moc jsem si přála, aby tvář Krista, kterou jsem malovala, měla „výraz“. Ale stále se mi to nedařilo. Nakonec jsem se vzdala a poprosila o pomoc. Martin doplnil pár tahů a tvář se začala dívat.

Při pohledu po dílně jsem měla radost, jak se každému mění ikona před očima. Vůbec nešlo o to, jak jsme kdo v malování zdatní, všichni jsme si odnášeli krásné ikony, ale jak moc si dovoluujeme „být jako děti“, zda necháváme na sebe dopadat boží požehnání.

Jana Flenderová

■ O kurzu ikonopisectví jsem se poprvé dozvěděla při ohláškách při nedělní mši. Ihned jsem zbystrila, což bylo znamení, že mě tato ohláška oslovila. Na většinu ohlášek člověk vbrzku zapomene. Příští neděli jsem již na ohlášku čekala, ale stále jsem váhala s tím, zda se přihlásím. Při představě, že budu mít před sebou výzvu vytvořit dílo odkazující na pravoslavnou ikonu, a při vzpomínce, že výtvarná výchova patřila doslova mezi mé nejobávanější předměty na škole, mé váhání přihlásit se bylo veliké, a to i vzhledem k tomu (co si budeme namlouvat) peníze jsou peníze.... Nicméně

stále se mi kurz něčím připomínal, nešlo to vytěsnit z hlavy, a tak jsem nabrala odvahu a přihlásila jsem se. Další úskalí bylo vybrat si tu pravou ikonu. V nabídce Martina Damiána je nespočet krásných ikon, avšak stále mě žádná takzvaně „nevzala za srdce“. Až po několikrátém prohlížení různých vzorů jsem uviděla ikonu anděla serafina a okamžitě jsem věděla, že to je ta pravá ikona. Je jiná než většina ikon, je krásně modrá a pohled anděla je tak jímavý, že jsem již nechtěla jinou. A pak, když jsem si o něm i něco přečetla: anděl lásky, ohně a světla, ochránce Božího trůnu, neustále zpívající Bohu chvalozpěvy. Nemohla jsem volit jinak. A teď k samotnému kurzu. Martin je člověk laskavý, mírný i zábavný. Celý průběh kurzu měl pečlivě připravený, ochotně nám všem soustavně pomáhal, nikdo se skutečně nemusel bát, že neuspěje! Ty tři dny byly naplněny tvořivým duchem, každý den měl svoji náplň, navazoval splavně jeden na druhý. Ty dny uběhly velmi rychle. Detaily neprozradím, kdo je zvědavý a má rád dobrodružství, ať se přihlásí. Výsledek stojí za to. Na závěr už jenom dodám, že již teď mám objeveny tři ikony, a tak se do dalšího kurzu, bude-li zde na chodovské faře a dá-li Pán Bůh zdraví, určitě přihlásím. Byl to skvělý a nádherný čas.

Krásné dny přeje Jarmila Bičaniková

■ Po dlouhém váhání, jsem se přihlásila na ikonografický kurz Martina Damiána.

Přijala pozvání, poslechla volání... nevím, ale ve čtvrtek odpoledne jsem seděla ve farním sále.

Nevěděla jsem, co mě čeká, jen doufala, že to s pomocí Boží zvládnou.

Vybrala jsem si ikonu a začala...

Na začátku šlo vše dobře a bez komplikací.

I výsledky byly ucházející – dřevo, plátno, kliš, samá radost. Zlato, nadšení.

S příchodem barev to začalo být komplikovanější. Najednou věci nesly podle mých představ. Přes všechny modlitby se nedařilo tak, jak by PODLE MNE mělo. Nadšení vystřídala smutek, vztek, zoufalství a došlo i na slzy. Naštěstí tu byl Martin – moudrý, zkušený průvodce, ochotný vždy pomoci. Teprve, když jsem se vzdala všech představ, ambicí a přejala, že má ikona nebude taková jakou jsem si představovala, se věci začaly hýbat. Teprve se zklidněnou rukou a vyprázdněnou myslí, jsem s Martinem v zádech mohla pokračovat dál.

*Práce na ikonách
vyžaduje plné
soustředění*

A světe div se, Ikona se začala objevovat....

A víte co?

Je ještě hezčí, než jsem si představovala. Má něco navíc...

Miroslava Mrázková

■ Moje cesta k ikonám

K výtvarnému umění jsem býval skeptický a k ikonám jsem neměl žádný vztah. Nerozuměl jsem jim. Připadaly mi strnulé, chladné, neosobní, nereálné. Dojem tradičních „svatých obrázků“ ve mně utvrdilo zlato na ikonách, které mělo vzbuzovat úctu prostých lidí k ikonám.

Možná na tom něco bylo. Ale teď jsem rád, že jsem mohl absolvovat kurz ikonopisu s Martinem Damiánem. Přemýšlím, jak se stalo, že jsem změnil názor, že jsem se naučil mít ikony v úctě.

Cesta k tomu začala už kdysi na rekolekcích s P. Michaellem Slavíkem, kde jsem i přes svou skeptickou povahu prožil vylití Ducha Svatého. Do srdce, obehnaného zdí, pronikla Boží milost. Tehdy jsem zakusil, jak mocně Bůh miluje. Dlouho jsem kvůli tomu plakal.

Pak charismatická obnova. Učil jsem se rozjímat Boží slovo a objevil jsem v něm úžasnou studnici moudrosti, stvořenou do mého života a do mé osobní situace. Otevřelo se mi Písmo a má víra získala dimenzi živého vztahu v komunikaci s Pánem. Letadlo celé roky rolující po letišti se najednou odlepilo od země.

Nadšení pro Boží slovo mě neopouštělo a rád jsem je sdílel, potřeboval jsem je sdílet. Posléze přišlo zklamání. Mnohokrát jsem narazil na své meze a musel jsem si přiznat, že dar Božího Slova je nesdílitelný a zkušenost s ním je nepřenositelná. Že se s tím budu muset vyrovnat jako s nějakým hendikepem. Jako bych oněměl. Přišel jsem na paradox: Když mluvím, jsem němý. Když mlčím, přesto mluvím.

Ani si nepamatuji, kdy a jak jsem podlehl kouzlu a vůni barev, oleje a terpentýnu. Kdy mě chytlo malování. Obrazu jsem chtěl předat Slovo, na které slova nestačí. Maloval jsem všeobsažně inspirující *Ticho*, úžasné a velkodušné *Odpuštění hříchů* („kdyby jako šarlat byly, vybělí se jako sníh“), tichou noční *Adoraci*, *Kristovu moc* v bouřlivé vlně, *Pannu Marii*, tichou služebnici v branách. Rád bych jednou zkusil *Proměnění Kristovy tváře* na hoře Tábor. Je to těžké vyjádřit podstatu, aby nebyla potopena hluchými detaily.

Na základě vlastní neumělé zkušenosti jsem začal oceňovat strohost ikon. Pátral jsem po nějaké ikoně P. Marie, která by mi pomáhala při modlitbě. Po letech se mi poštěstilo objevit v jednom klášteře ikonu, o které jsem si pomyslel: to je ona. Mám její fotku vystavenou doma v modlitebním koutku a vedle ní několik dalších. Svatou rodinu, Pannu Marii Ryneckou, Jezulátko, obličej Ježíše.

Před několika lety přijal pozvání boromejek pod Petřínem vzácný znalec ikon z daleké země, aby u nich vedl kurz ikonopisu. Bylo tam plno, přesto jsem chtěl aspoň nahlédnout, abych se něco dověděl. Zajímaly

mě skryté symboly ikon i detaily výtvarné techniky. Moc si z toho nepamatuji. Ale když nyní Martin Damián přijal výzvu, aby na faře uspořádal kurz, bylo mi jasné, že to musím zkusit. Námět jsem měl už dávno a chtěl jsem objevit tyto výtvarné možnosti.

Na kurzu však překvapivě nešlo jenom o výtvarnou techniku, ale hlavně o duchovní užitek. I když jsem si během kurzu zažil únavu, migrénu, krizi, zůstala mi duchovní cesta, kterou jsme šli. Už dnes chápu, že ikony nejsou jen laciné lidové obrázky, ale tajemné a působivé vyjádření nebeských skutečností, že promlouvají skrze ticho. Jsou to požehnané obrazy, plné moudrých gest, symbolů, námětů k rozjímání, ničemu v tomto světě nepodobné, jsou skutečným oknem do nebe. Jsou psaným Božím slovem, které nejde vyslovit. A to je na nich úžasné.

Děkuji Martinovi i všem.

Pavel Šilhavý

■ Jsem vděčná, že jsem se mohla účastnit ikonopiseckého kurzu u nás ve farnosti. Bylo to pro mě hluboké setkání s Bohem a také s bratřími a sestrami, se kterými jsme tvořili společenství. O ikony se zajímám už delší čas a mám je moc ráda, protože vtahují člověka do hloubky tajemství a poselství, které nesou. Pomáhají se zastavit, spočinout a odvrátit pohled od sebe a zahledět se na něho mnohem důležitějšího a setkat se s Tím, kdo na nás od věků čeká a má nás rád. Ikony jsou jako kniha,

Veronika

kterou otevřete a můžete číst. Je to nádhera a stojí to za to. Přeji nám všem, ať se nám podaří v této adventní době se zastavit a zahledět se na Něho třeba právě skrze nějakou ikonu...

Veronika K.

Výstava ikon v KCMT

**5.12.
MIKULÁŠSKÁ
NADÍLKA**

Než se vydáme na další procházku mezi řádky Bible, bude užitečné, když si připomenete tři novozákonní úryvky: setkání Ježíše se Samařankou (Jan 4,3-30; 39-42), zázračné nasycení zástupů (Marek 6,34-46) a Ježíšův slavný vjezd do Jeruzaléma (Matouš 21,1-11).

Průzkum veřejného mínění

Samařsko

„Člověče, taky máš takovou žízeň?“

„Jo, a ve vaku už ani kapka.“

„Přece jen jsme měli v Sycharu dokoupit zásoby.“

„Jenže viděls ty Samařany, ty jejich pohledy... Snad někde potkáme nějakou studnu.“

„Proč se vlastně musíme takhle trmácet Samařskem? To nestačilo ten průzkum udělat jen v Judsku?“

„Však to víš sám, nestačilo. Zákazník řekl v celé Palestině: v Judsku, Samařsku i Galilei.“

„A kdo je vlastně ten zákazník?“

„Prý přímo židovská velerada. Ale nesmí se to říkat, je to přísně tajné.“

„A k čemu potřebuje velerada vědět, za koho lidé pokládají Ježíše Nazaretského?“

„Co já vím, to není naše věc. My odevzdáme průzkum, dostaneme zapláceno a tím to pro nás končí.“

„Končí...“ zamyslel se Barak: „Samueli, tebe nezajímá, kdo to vlastně je ten Ježíš?“

„A k čemu by mi to bylo?“

„No, já nevím, říká se ledacos. Docela bych ho chtěl někdy potkat.“

Barak a Samuel znovu nasedli na velbloudy a malátně pokračovali v cestě. Asi po hodině jízdy přijeli na malý pahorek.

„Hele, Samueli, támhle je studna!“

„A není to náhodou Jákobova studna? Tady někde by přece měla být,“ vzpomněl si Samuel na své historicko-zeměpisné znalosti.

A jelikož si studny všimli i velbloudi, byli u ní za chvíli. Jenže co teď? U studny nebylo žádné vědro a studna byla hluboká. A nikde ani kousek stínu (bylo právě poledne), ani nikdo, kdy by jim vodu načerpal.

„Hele, tamhle někdo jde,“ všiml si Barak. „A přímo k nám!“

„No jo, ale ženská. Samařanka. Ta nám nepomůže.“

„Buď s vámi Hospodin, pánové. Mohu vám nabídnout trochu vody?“

Barak se Samuelem se na sebe nevěřičně podívali.

„Jak to, že ty, Samařanka, nabízíš vodu k pití nám, Židům?“

„Asi proto, že vidím, jakou máte žízeň,“ pobaveně odpověděla žena.

Barak se Samuelem přemýšleli. Židi se přece se Samařany nebaví... Ale tady žádní jiní Židé nejsou, aby se nad tím pohoršili... Ale co kdyby se to přece jen nějak rozkřiklo...? Jenže ta žízeň...

„Vidím, že si to potřebujete důkladně rozmyslet,“ usmála se žena. „Ale vaše velbloudy snad napojit mohu, ne?“

Velbloudi s ženou Samařankou žádný problém neměli, a proto se nechali ochotně obsloužit.

„Podívej, ženo,“ konečně promluvil Samuel. „Je to pro tebe výjimečná čest a naše velká shovívavost, že ti umožníme udělat dobrý skutek, když nám dáš napít. Měla bys děkovat Hospodinu, že jsi nás tu potkala.“

„Jestli ono to nebude malinko naopak,“ pomyslíla si žena, nabrala vědro vody a podala ho poutníkům.

„A kam máte namířeno?“ zeptala se žena poté, co se Barak a Samuel osvěžili.

„Máme důležité posláním, děláme průzkum veřejného mínění.“

„Pro jednu velmi významnou židovskou instituci.“

„Zjišťujeme, za koho lidé pokládají Ježíše Nazaretského.“

„Ale toho vy tady v tom zapadákově asi neznáte.“

„Jo, zrovna předevčírem tu byl. Dva dny pobyl u nás v Sycharu a dnes ráno pokračoval dál.“

Barak se Samuelem se zatvářili tak překvapeně až hloupě, že to ženu rozesmálo. „Seděl přesně tam, jako vy. Ale byl o trochu milejší.“

Baraka najednou něco napadlo. „Hele, ženo, moc se nesměj a raději nám řekni, co si o Ježíši myslíš.“ Samuel se ještě nevzpamatoval a tak do něj musel Barak strčit, aby se probral a vyndal z brašny poznámkový blok.

„Co si o něm myslím? Spíš čím jsem si jista. Je to Mesiáš. Kristus, syn živého Boha. Laskavý člověk a...“

„Prosím trochu pomaleji,“ přerušil ženu Samuel, „nestačím to zapisovat.“

Galilea

„Člověče, taky máš takový hlad?“

„Jo, a v batohu ani kůrka.“

„Asi jsme si měli víc šetřit to, co nám dali ti Samařani.“

„To asi jo. Ale z hlediska naší práce to byl teda úspěch. Za tři hodiny tolik odpovědí.“

„A s jakým nadšením nám o tom Ježíši vyprávěli, skoro je mi líto, že jsme ho tam nezastihli,“ litoval Barak.

A jak tak povídali, dojeli na malý pahorek.

„Baraku, podívej!“

„Kam?“

„Přece támhle!“

„Já nic nevidím.“

„Ale ne támhle. Támhle.“

„No, jo!“

„Co to může být, takových lidí!“

„Těch je nejmíň dva tisíce.“

„Spíš bych hádal pět.“

„Co tam asi mají?“

„To je jedno. Kde je tolik lidí, tam bude i nějaké jídlo.“

Barak se Samuelem pobídl velbloudy. Těm se ale moc nechtělo, oni hlad neměli, v Galilei je trávy dost.

Když přece jen dojeli do údolí, zdálo se, že akce pomalu končí.

„Dobrý muži,“ zeptal se Samuel okoloidoucího člověka, „co je to tu za shromáždění?“

„Kázal tu ten nový rabín. Ješua, Jošua, Ježíš nebo tak nějak. Ale už i se svými učedníky odešel.“

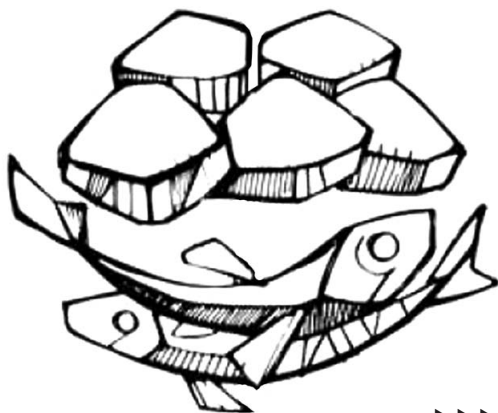
Barak se Samuelem se na sebe překvapeně podívali. Zase ten Ježíš. A zase ho o kousek minuli.

„A nějaké jídlo by se tu někde nekoupilo?“ zeptal se Barak, jehož do reality vrátilo kručení v břiše.

„Nekoupilo. Ale zajděte si tamhle k těm stromům, tam dostanete chleba a rybu zadarmo.“

„Zadarmo?“ nedůvěřoval Barak.

„Jo, zadarmo. Nevím, kde to ten člověk vzal, ale dokázal z ničeho nakrmit všechny tyhle lidi. A ještě toho hodně zbylo. Asi nějaký kouzelník.“

Samuel rychle sáhl do batohu a vytáhl poznámkový blok. „Kouzelník, to tam ještě nemáme. Hele, Baraku, jdeme, než nám ti lidi utečou. Tolik pohromadě jich asi jinde nepotkáme.“

„Ale co jídlo?“

Jeruzalém

„Člověče, taky jsi tak utahaný?“

„Jo, ale musíme dodělat tu anketu. Pozítří ji máme odevzdat.“

„Asi jsme tu rekreaci u Solného moře trochu přetáhli.“

„Jenže kdo mohl tušit, že nám to dotazování v Judsku půjde tak pomalu.“

„Holt jsme tu neměli takové štěstí jako v Samaří a Galilei.“

„Třeba tady v Jeruzalémě budeme mít větší úspěch, na svátky sem přijede spousta lidí.“

A tak se Barak se Samuelem usadili u hradební brány rozhodnutí, že se na Ježíše zeptají každého, kdo tudy projde. Horko a únava však byly silnější a tak jejich předsevzetí brzy usnulo spolu s nimi. To tedy nevím, jak svůj průzkum dokončí.

Ze spánku je vytrhl hluk přicházející odněkud od Olivové hory. Velký zástup lidí se blížil k bráně a po chvíli bylo možné ve volání zaslechnout slova Ježíš, král, Mesiáš...

Barak, který byl, jak už víme, o trochu důvtipnější a rychlejší, vytáhl z batohu poznámkové bloky:

„Hele, Samueli, dělej čárky, kolikrát uslyšíš slova Král, Mesiáš, Syn Davidův. Já budu počítat požehnaný, který přichází, Hosana a prorok.“

A tak naši tazatelé čárkovali, dokud celý dav neprošel branou do města. Pak se na sebe spokojeně podívali: „A máme to, můžeme jít domů!“

Když Barak uklízel sčítací pomůcky do batohu, najednou se zarazil.

„Poslyš, Samueli, viděl jsi ho?“

„Koho.“

„No přece toho Ježíše. Musel projít těsně okolo nás.“

„Neviděl, já jsem čárkoval.“

„Škoda, já taky ne. Myslíš, že ho ještě někdy potkáme?“

Oba tazatelé si sbalili nádobíčko a pomalu se vydali odevzdat výsledky průzkumu židovské veleradě.

P. S.

Asi namítnete, že takovýto průzkum nemá smysl, vždyť nesplňoval žádná kritéria objektivity a vyváženosti – byl prováděn pouze na třech místech, všichni respondenti patřili do tábora příznivců Ježíše, názory některých z nich byly pravděpodobně zaznamenány vícekrát.

Ale s tím už teď nic nenaděláme, na to jste měli upozornit dříve. Uvidíme, jak si s tím poradí velerada.

Honza Zi

P. S. **A za koho Ježíše pokládáš ty?**

PŘÍPRAVA NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ

21. 1. 2019 začne kurz přípravy na manželství, koná se 8 večerů, vždy v pondělí 19–21 hodin. Prosíme hlase se co nejdříve. Kurz je vhodný pro ty, kteří o manželství uvažují, není nutné mít termín svatby nebo být pevně rozhodnut. Slouží k lepšímu poznání partnera.

TÉMATÁ: MANŽELSTVÍ V KATOLICKÉ CÍRKVI • ROZDÍLY MEZI MUŽEM A ŽENOU • KONFLIKTY, KRIZE, USMÍŘENÍ, ODPUŠTĚNÍ • PRIMÁRNÍ RODINA • DUCHOVNÍ ŽIVOT V MANŽELSTVÍ • ŘEČ TĚLA-SEXUALITA V MANŽELSTVÍ • DĚTI JSOU HOSTÉ V RODINĚ • MANŽELSKÝ SLIB

www.rodinnecentrum.cz

zprávičky z Farní charity

Do kanceláře telefonovala praktická lékařka, aby pro jednoho ze svých svěřenců objednala infuzní terapii. Pan Jiří prý nevstává z lůžka, přestal jíst i pít. Vše potřebné paní doktorka předepsala na recept, s kterým už jeho manželka Linda běžela do lékárny. Lékařka moc prosila sestřičky, aby k pánovi zašly ještě ten den a daly mu první infuzi.

Sestřička Lenka posbírala všechny potřebné propriet, vzala batoh a běžela ke klientovi, aby infuze hned začala kapat. Pana Jiřího našla na posteli, jak s někým velmi důrazně telefonuje. Ten člověk rozhodně nevypadal, že je v posledním tažení. Příchod sestry ignoroval a dál hovořil do telefonu. Po deseti minutách čekání u dveří Lenka začala dávat najevo netrpělivost. Paní Linda proto přerušila plynulý telefonický hovor, aby manžela upozornila, že sestřička je připravená aplikovat infuzi. Pan Jiří ani nepoložil sluchátko a prohlásil, že žádnou kapačku nechce. Lenka se chtěla sebrat a jít zpět do kanceláře, odkud by nahlásila lékařce, že klient péči odmítl. Paní Linda ji prosila, ať ještě chvilku počká a znovu začala manžela přesvědčovat.

Na manželčino naléhání pan Jiří ukončil sáhodlouhý telefonický hovor a začal se zajímat, proč by si měl nechat dát infuzi? Sestřička mu sdělila, že prý nepije a potřebuje zavodnit. Pán řekl manželce, aby mu donesla sklenici vody a okamžitě ji vypil. „Vidíte, piju,“ prohlásil rázně. Lenka se snažila dál: „A prý taky nejíte, říkála paní doktorka.“ Pan Jiří ani nemrknul a podíval se na manželku. „Přines Monte,“ zavelel. Manželka poslušně odběhla do kuchyně a vrátila se s kelímkem a lžičkou. Manžel čokoládovou pochoutku během chvilky snědl. „Vidíte, jím,“ oponoval. Sestřička na to: „A také nemůžete vstát z postele.“ Klient beze slova odhodil peřinu. Posadil se a nazul si bačkory. Vstal z lůžka a dvěma kroky přešel místnost. „Vidíte, stojím a chodím,“ prohlásil vítězoslavně. „Víte, kam si tu kapačku můžete strčit,“ prohlásil, když si lehal zpátky do postele.

Sestřičce začínaly docházet argumenty a znovu se chystala k odchodu. Paní Linda ji opět chytila v předsíni a přemlouvala, aby nikam nechodila. Prý zavolá vnuka. Z prvního patra seběhl mladý muž a začal dědečka přemlouvat. Ten si ale stál na svém. Je mu dobře a žádnou kapačku nepotřebuje. Vnuk to chvíli zkoušel po dobrém. Když neuspěl, sdělil dědečkovi, že na něj prostě zalehne a podrží ho. „To se teď budeme prát?“ divil se dědeček. „Když nebudeš poslouchat, budeme se prát. Jsi nemocný, když umřeš, babička bude smutná. A my všichni taky,“ přesvědčoval toho paličáka vnuk. Pan Jiří začal ustupovat. Sice se nechal ještě asi deset minut přemlouvat, ale nakonec povolil a nechal si infuzi píchnout.

Druhý den Lenka ani nezapírala, že se děsí, co jí na návštěvě zase čeká. Klient ale dobře spolupracoval a celou sadu infuzí už si nechal vykapat bez protestů.

Arcidiecézní charita Praha zveřejnila, které projekty podpoří ze svých patnácti procent z výtěžku Tříkrálové sbírky. Finanční prostředky budou využité na:

1. Materiální a potravinová pomoc nejchudším lidem v ČR
2. Poradna Magdala – pomoc obětem násilí
3. Vybudování centra sociálních služeb Farní Charity Vlašim
- Humanitární záměry:
4. Ozdravný pobyt běloruských dětí v Praze
5. Podpora nemocnic v Ugandě

Farní charita Praha 4 – Chodov použije finanční prostředky na podporu svých terénních sociálních projektů. Tedy na domácí péči pro seniory žijící v oblasti Prahy 4, 11 a 12.

Všichni účastníci Tříkrálové sbírky, včetně rodičů dětí, které při sbírce koledují, jsou srdečně zváni v neděli 6. ledna 2019 do kostela sv. Tomáše v Josefské ulici, Praha 1. Ve 14.30 bude bohoslužba slova s požehnáním koledníků. Následovat bude v 15.00 Tříkrálový průvod s velbloudy přes Karlův most na Staroměstské náměstí, kde v 16.00 zazní Česká mše vánoční od Jakuba Jana Ryby.

Přeji vám požehnaný rok 2019.

Eva Černá

**KSK
PRAHA**

CO BYLO A CO BUDE?

Z KRONIKY SNĚHOVÉ VLOČKY ZÁPISKY SKAUTSKÉHO DÍVČÍHO ODDÍLU

Vánoční výprava

V prosinci jsme měly výpravu celého oddílu. Nejdříve jsme se potkaly v klubovně, byly jsme tam jak nejmladší holky-světlušky, tak i skautky a všechny ostatní, bylo nás skoro 30. Potkáváme se v tomto počtu jen párkrát za rok, tak jsme si nejdříve

připomněly jména, zahrály hru a pak jsme vyráběly přáníčka pro lidi v domově důchodců. Dávaly jsme na ně i třpytky, ty pak byly úplně všude. Odpoledne jsme šly do Divadla na Vinohradech na Louskáčka. Bylo to krásné.

VOSA VŠESTRANNÝ ODDÍL PRO KLUKY OD 7 LET

Soutěž Mikulášů a Geofyzikální podvečer

Pokud uvidíte fotku z předmikulášské schůzky oddílu VOSA, nenechte se zmýlit. Vypadá to jako biskupská synoda v KCMT, ve třináctce. Jsou to však samí členové oddílu VOSA, kteří soutěžili v tom, kdo nejlépe ztělesní svatého Mikuláše.

Před Vánoci jsme navštívili Geofyzikální ústav Akademie věd. Věnoval se nám Mgr. Petr Brož. Je to nejenom odborník, ale i známý popularizátor. Seznámili jsme se s tektonikou litosférických desek. Prezentace byla tak zajímavá, že kluci napjatě dávali pozor.

Mikuláš v KCMT 2018

Sv. Mikuláš opět nezklamal a potěšil nás svou přítomností v našem Komunitním centru. Jako v předchozích letech, i letos vzal s sebou početnou družinu andělů. O jeho pobyt na zemi se staralo mnoho dobrovolníků (nejen z řad KSK), kteří obětovali svůj čas a přišli s celou akcí pomoci, ať už přímo v den akce, či ve dnech předchozích.

Jeden z andělů nám tu před odletem zpět do nebe zanechal vzkaz:

„Milé děti, letos jsem měl od Mikuláše poprvé tu čest se na vás všechny podívat, jak si tu na té zemi vedete. A musím říci, že jste mě všichni příjemně překvapili! I když v nebi o vás víme všechno, není nadto přijít se jednou za rok podívat na vlastní kůži, jak se vám tu vede. S Mikulášem jste nás tak mohli potkat v KCMT, kde jsme měli pro vás připravený s ostatními andílky mikulášský program. Museli jste projít andělskou branou, odkud jste se postupně dostávali až k samotnému Mikuláši a po cestě plnili hned několik úkolů. Mnozí z vás jste to už měli všechno v oku z předešlých let, ale pro některé, jako například i pro mě, to byla všechno novinka. Projít cestou do neznáma a udělat první

krok, chce vždy velkou kuráž! A proto jsem se nestačil divit, kolik statečných a odvážných dětí je mezi vámi. Někteří jste mi s úsměvem zarecitovali básničku nebo líbezně zazpívali písničku, někteří jste byli celí vystrašení, ale vůbec ničeho jste se bát nemuseli, odměnu, kterou jsem vám za vaši odvahu dal, jste si opravdu zasloužili všichni. Pokud budete hodné, určitě se potkáme i příští rok! Spolu se mnou se na vás budou těšit další andílci, Mikuláš a všichni jeho pomocníci, bez kterých bychom se vůbec neobešli, a proto jim moc děkujeme za jejich pomoc!“

Letos poprvé v roli andílka – Jana Protivová

CO BUDE?

Začínáme nacvičovat pašije! Dětský divadelní kroužek v KCMT

Jsmo divadelní kroužek pro děti, kde rozvíjíme jejich představivost, pohybovou a verbální paměť. Jednoduše si s dětmi hrajeme.

Scházíme se každé pondělí, kromě svátků, v 17 hod. u věže KCMT. Zatím máme osm dětí.

Na Velikonoce plánujeme s dětmi tradičně hrát Pašije, na které začneme nacvičovat od 21. 1. Přijmeme i nováčky, dříve máme stále otevřené. V případě zájmu nás, prosíme, nejdříve kontaktujte – eliska.brhlova@seznam.cz

Kontakty na vedoucí aktivit

- **Lyžařský/SNB výcvik o jarních prázdninách**
Honza Procházka, tel. 608 228 730
hory@kskpraha.org
www.facebook.com/KSK.Praha.z.s.
- **Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek**
Lucka Skrčená, vůdce oddílu
tel. 721 770 421, l.skrцена@seznam.cz
Eliška Kosmáková: elzuska@spoluzaci.cz
- **Dětský dramatický kroužek**
Eliška Brhlová, tel. 606 561 611
eliska.brhlova@seznam.cz
- **VOSA • všestranný oddíl pro kluky**
Míra Majer, hlavní vedoucí
vosa.kcmt@gmail.com, tel. 775 005 096

Miliardy čtvrtých králů

Evangelium vypráví o mudrcích od východu, kteří se přišli poklonit právě narozenému. Traduje se i řada příběhů o dalších osobách a králích, kteří se také šli poklonit, ale z nějakého důvodu nedorazili. Také já budu jeden vyprávět.

Na hranicích Sluneční soustavy se vynoří z mimoprostoru tři kosmické lodi a v každé cestuje jeden mimozemšťan. Jsou to vesmírní desperáti, vyvrhelové odsouzení na mnoha různých planetách pro mnoho různých přečinů. Raději tedy osaměle cestují vesmírem a zkoumají stále nové planety, až jednoho dne doputují i do naší Sluneční soustavy. Rychle zjišťují, že život je pouze na třetí planetě. Přistávají na Měsíci, staví si základnu, naslouchají vysílání našich rádiových a televizních stanic a postupně se učí je dekodovat a připojit se do internetu. A tady začíná příběh jejich setkání s Kristem.

Ve vysílání totiž nacházejí něco, s čím se ještě nikdy nesetkali: pořady o Bohu, který nejenže svět včetně nich samých stvořil a dal mu zákony, ale který se do tohoto světa také narodil, který v něm žil a který sám zažil pocity nejpohrdanějšího z lidí. Objevují Boha, o kterém dosud neslyšeli, který je spravedlivý a touží po svatosti všech osob, ale zároveň je odpouštějící a přijímající, chápe jejich úzkosti a zranění, odpouští jim jejich hříchy a obvazuje jejich rány. Nacházejí Boha, který je miluje i s jejich hříchy a který nakonec do stvořeného světa přišel právě proto, aby jejich hříchy vzal sám na sebe.

Ta zvěst je pro ně tak úžasně nová a radostná, až ji sami vysílají na všechny strany. A tak na Měsíci přibývá nejrůznějších podivných stvoření, která se k naslouchání této zvěsti chtějí připojit. Až pak se jednoho dne rozhodli letět. Jejich lodě mohly překonávat celé mezgalaktické vzdálenosti a najednou se vynořit na libovolném místě vesmíru, ale pro tuto chvíli si vzpomněli na úžas, s nímž jako malí sledovali na obloze hvězdy a meteory

a rozhodli se pro přilet způsobem velice poetickým.

Planeta pod nimi byla zrovna uprostřed oslavy. Děti rozbalovaly dárky, dospělí na mnoha místech se ukládali ke spánku po návštěvě jakési půlnoční slavnosti, zatímco v jiných časových pásmech se na ni teprve chystali. Televize vysílaly rodinné filmy a náboženské pořady. Bylo krátce po 22. hodině světového času, když se nad Severní Amerikou rozzářil první svítící bod rychle postupující k východu. Následovaly další a další. Některé „padající hvězdy“ létaly ve formacích, jiné za letu manévrovaly. Lidé žasli nad tím úkazem, telefonní sítě kolabovaly a televize zařazovaly zvláštní vysílání.

Ve městě Betlémě zatím ona půlnoční slavnost dospěla k přinášení darů, když tu se v krajině kolem znovu rozzářilo světlo z nebes. Za naprostého ticha přistávaly lodě z cizích hvězd a galaxií a vycházely z nich nejrůznější bytosti, aby se také ony přišly nově narozenému Králi poklonit a předat mu své dary, totiž odevzdat mu své hříchy a svá zranění. Dali mu tím to, proč on přišel na tento svět. Ne že by chtěl, aby hřešili, ale když už zhřešili, stal se pro něj z odevzdaného hříchu obrovský dar. Neschovávali se už před ním pro svůj hřích a neutíkali před ním. Mohl jim jejich hřích odpustit, uzdravit jejich srdce a odstranit to, co bránilo, aby se mohli navěky radovat z jejich přítomnosti v nebi. A když mu odevzdali i svá zranění, obdarovali ho projevem hlubokého vztahu a veliké důvěry.

Po staletích bloudění tak hříšníci všech galaxií konečně našli toho, který je miluje, a vešli do vztahu s Ním.

Boleslav Vraný

DOBROVOLNÍCI, DOBROVOLNICE, DOBROVOLNÍČATA

Milé dobrovolnické dušičky, milí farníci,

když se ohlédnu za rokem 2018, tak vidím spoustu práce, které jsme spolu s vámi udělali. Ráda bych vám touto cestou poděkovala za to, že dáváte svůj čas, srdce, ruce a nohy. Díky všem ministrantům, kostelníkům, těm kdo se starají o květiny, o čistou v kostelích a okolo. Díky chlapům, kteří přidali své šikovné ručičky, aby se ledacos opravilo a zprovoznilo (např. Standa D. a Pavel Z. a jejich anabáze s odpadem v kostele sv. Františka). A všem dalším, byl by tu dlouhý seznam. Ráda bych vás všechny pozvala v neděli **27. 1. 2019 od 16.00 na již tradiční novoroční setkání „Poděkování za DOBRO“**. Toto setkání je takovou malou odměnou a příležitostí se potkat i jinak než při práci.

V lednu se můžete těšit **na farní ples a to v pátek 18. 1. od 20.00**. Vstupenky můžete zakoupit v kanceláři KCMT. Uvítáme také pomoc s přípravou sálu a následným úklidem. Můžete se hlásit u paní Marie Macounové (macoun_praha4@quick.cz). Součástí plesu bude také tombola. Příspěvky do tomboly můžete nosit do kanceláře KCMT.

Blíží se také **čas MASOPUSTNÍ** a jako obvykle hledám tým lidí, který by pomohl zrealizovat tento den (tentokrát jde o první sobotu v březnu). Při této akci k nám přijde hodně lidí z Jižního Města a okolí. Nebude chybět průvod masek od metra Opatov a u nás v KCMT a jeho okolí bude připravený program pro rodiny. **MOC PROSÍM** o pomoc s přípravou této akce (příprava sálu, příprava součástí pro děti, občerstvení, úklid, šatna, příjem lidí, výdej odměn, placování, realizace masek – jednotlivých pro tým). Slyší někdo tohle moje volání o pomoc? Ozvěte se mi, prosím, abychom vše včas domluvili a připravili.

Uvítám také náměty na výstavy, koncerty a divadla. Jsme rádi, když vás zajímá, co se u nás děje.

Ráda bych si aktualizovala databázi dobrovolníků. Proto jestli chcete ode mne dostávat pravidelně

e-mailem informace o tom, kde je potřeba pomoci, a dosud je nedostáváte, tak mi napište na můj e-mail: hamalova@kcmt.cz a já vás zařadím do seznamu.

V novém roce přeji všem, abychom se nechávali s důvěrou vést Dobrým pastýřem Kristem. Nebojme se přijít k prameni a velkými doušky se napít a občerstvit. Darujme těm, kdo nám jsou blízko, svůj čas a kousek svého srdce.

Vlasta Hamalová

koordinátorka dobrovolníků a programů

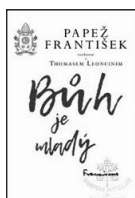
KNIŽNÍ OBCHŮDEK

■ Nebezpečný kardinál,

napsala Stanislava Vodičková,
katolický týdeník, Kč 290,-

V pátek 19. dubna 2018 se uskutečnila ve Vatikánské bazilice translace ostatků arcibiskupa pražského a primase českého Josefa kardinála Berana (29. 12. 1888–17. 5. 1969). V následujících dnech se naplnila jeho poslední vůle a rakev s ostatky byla uložena do sarkofágu v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze. Spolu s návratem tohoto velkého exulanta chceme připomenout nejen jeho životní příběh, ale také osobní kvality a postoje, jež zastával jako reprezentant domácího katolického duchovenstva a které ho dostaly do konfliktu s nacistickým i komunistickým režimem. Z těchto střetů vyšel jako morální autorita s přesahem za hranice své církve i vlasti.

■ Bůh je mladý,

Jorge Mario Bergoglio,
Thomas Leonicini,
nakl. Omega, Kč 229,-

Italský publicista Thomas Leonicini ve své knize přináší rozhovor s papežem Františkem. Je svědectvím toho, že i přes svůj vysoký věk zůstává papež mladý duchem a plný naděje. V upřímném a naprosto otevřeném rozhovoru se nám odhaluje muž, jenž s otevřeným srdcem naslouchá těžkostem mladé generace i celé naší společnosti a kterému tyto problémy rozhodně nejsou lhostejné. Citlivě, ale i s nakažlivým elánem a humorným nadhledem vypráví o svých životních zkušenostech, o bolesti i o naději, s níž se dívá na nezhojené rány naší společnosti.

SPIRITUALITA SV. ALŽBĚTY OD TROJICE

Svatá Alžběta od Trojice

(1880–1906), vlastním jménem Elisabeth Catez, kterou papež František 16. října 2016 v Římě svatořečil, dostala od Pána pro církev velké prorocké poslání.

Alžbětina matka (otec jí zemřel v jejích sedmi letech) jí nejprve odmítla žádost o vstup na Karmel a později jej podmínila věkem 21 let, bylo to ale další prozřetelnostní událostí: při svém čekání Alžběta touží žít a být karmelitkou již ve světě. Vnější aktivity jí nebrání, aby si vytvořila ve své duši „vnitřní celu“, příbytek v němž žije se svým Bohem. Stává se „karmelitkou zevnitř“.

■ „Musím ti říci, maminko, že mé štěstí stále roste a stává se stejně nekonečným jako sám Bůh. Je to štěstí klidné a sladké a já bych ti tak ráda předala své tajemství! Svätý Petr ve svém prvním listě říká: „V něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti“ (1 Petr 1,8). Myslím, že karmelitka čerpá všechno své štěstí z jediného božského zdroje: z víry. Věř, jak říká svätý Jan, v lásku, kterou k ní Bůh má. (1 Jan 4,16).“

■ „Karmelitka věří, že ji táž láska přivedla na zem, a její přitažlivost pocítila i ve své duši, neboť ten, který sám sebe nazval Pravdou v evangeliu řekl: „Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás“ (Jan 15,4). Proto poslouchá toto láskyplné přikázání a žije v důvěrném vztahu s Bohem, který v ní přebývá a který je jí blíž, než je ona sama sobě. To vše, drahá maminko, není ani sentimentalita, ani fantazie, ale čirá víra.“

**Myšlenky z Novény se sv. Alžbětou
od Trojice / M. J. Burgerová
Karmelitánské nakladatelství 2016.**

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Nebeský Otče, v Tvých rukou jsou naše dny a roky. V Tvých rukou je celý velký svět i náš malý život. Nesmírnému vesmíru jsi dal řád a hvězdám jejich běh, a přece i nás máš ve své péči. Nejdeme vstříc neznámé budoucnosti: před námi jsi Ty a Tvé milosrdenství. Chystáš-li nám dny dobré, dej, ať je přijímáme vděčně. Jsou-li pro nás připraveny dny těžké, posiluj nás, abychom je přijali trpělivě. Pomož nám, abychom neklesali na mysli, ale vždy byli lidmi naděje.

(Sešli světlo své)

■ Bože, v Tobě není nic jiného než odpuštění a dobrota. Nikdy netrýzníš a nesuzuješ lidské svědomí. Chceš, abychom milovali ten život, který jsi nám daroval. Nikdy po nás nežádáš, abychom pohrdali sami sebou anebo dary života zašlapávali. Přijď a zaplav nás jistou důvěrou v Tebe, ať bez strachu čekáme své příchů, život, který je darem Tvé dlaně. **(Roger Schutz)**

■ Laskavost nemá nic společného s pouhou zdvořilostí, která přirodívá pouze vnějšek. Laskavost vychází z hloubi srdce. Abychom odstranili i stín zatrpklivosti vůči bližním, nehledejme na nich chyby a nehovořme o nich. Nebudme přísni k jiným, když sami vyžadujeme, abychom byli posuzováni co nejpříznivěji. Umějme vše omluvit u bližních, ale na sebe budme přísni.

(Ludvík Černoch)

■ Nic se neděje, co Všemohoucí nechce, aby se událo; buď tím, že toto dění dopustí, nebo že tak učiní sám. **(sv. Augustin)**

■ Bůh je přinucen něco dopustit, protože nemůže lidem odebrat svobodnou vůli, kterou jim dal. Ale to neznamená, že se z našeho trápení raduje a nijak v té věci nezasahuje. Tak si dovedu představit, že řekne: „Rádo se stalo“, dovedu si představit, že v mnoha jiných situacích naopak řekne: „Je mi moc líto, že se to stalo.“ **(Marie Svatošová)**

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA

■ DOPOLEDNÍ PROGRAM

HERNA JE V PROVOZU OD 8. 1. 2019

Do dopolední herny je vstup bez přihlášení

– vstupné pro rodinu 50,- Kč / dopoledne,
v pátek je pro doprovázející babičky a dědečky
jen 30,- Kč / dopoledne.

- Po / 8.00–12.00 Školička Sluníčko (obsazeno)
- Út / 9.00–12.00 / Otevřená herna.
- St / 9.00–12.00 / Otevřená herna,
od 10.00: Hrátky s batolátky (do 18 měs.)
– bez přihlášení.
- Čt / 9.00–12.00 / Otevřená herna, od 10.00:
Pohybové hry pro rodiče s dětmi (dětí od 18
měs.) – bez přihlášení.
- Pá / 9.00–12.00 / Otevřená herna, od 10.00:
Čas na pohádku, od 10.30: Šikulové – Tvořivá
dílnička.

■ ODPOLEDNÍ PROGRAM

• PRO DĚTI

Po a Čt / ANGLIČTINA

Po / 16.45–17.30 / 4–7 let (obsazeno),
Čt / 4–7 let (obsazeno)

a 7–9 let / 17.05–17.55 (volná místa),

St / MONTESSORI PRACOVNY pro děti

od 1,5 roku do 3 let, (obsazeno),

St / ELKONIN (obsazeno),

Pá / KŘEŠTANSKÝ KROUŽEK 16.00–18.00
(volná místa).

• PRO DOSPĚLÉ

Po / 18.15–19.15 ANGLIČTINA pro středně
pokročilé, Út / 18.00–19.00 ANGLIČTINA pro
pokročilé, Čt / 14.30–15.30 FRANCOUZŠTINA
– na všech kurzech pro dospělé volná místa.

DOPROVODNÉ AKCE – přihl. nutné předem

- 15. 1. / Út – Cvičení a správná manipulace
s dětmi 10.00–12.00
- 31. 1. / Čt 18.00–20.00 přednáška Agrese
a neklid 18.00–20.00

ÚNOR • 28. 2. / Čt pro vás chystáme
Karnevalové dopoledne od 10.00.

U Modré školy 1, Praha 11 – v budově KCMT

Aktuální informace: www.mc-domecek.cznebo www.facebook.com/MCDomecek

na tel.: 773 993 985

Přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- 6. 1. / 16.00 / Tříkrálový koncert – „Vánoční příběh“ souboru Karamelija (KCMT).
- 9. 1. / 19.00 / Vernisáž výstavy – Praha „Genius Locí“ – setkání s autory – Veronika Pilařová a Josef „Pepín“ Balek.

■ 18. 1. / 20.00 / FARNÍ PLES V KCMT – k tanci
a poslechu hraje skupina REPETE, vstupenky
můžete zakoupit v kanceláři KCMT.

- 20. 1. / 15.00–18.00 / Taneční odpolední čaj se skupinou „Hvězdný prach“ (KCMT).
- 24. 1. / 19.00 / ZMT – Dobrovolníkem v Kalkatě. Setkání s Terezií Kudrnovou, která byla nějaký čas jako dobrovolník ve světě, kde je všechno jinak. Kde věci, které řeší lidé západních civilizací, ztrácejí všechen smysl, kde jedinou spiritualitou je láska.
- 27. 1. / 16.00–18.00 / PODĚKOVÁNÍ ZA DOBRO – setkání všech, kteří pomáhají, aby nám bylo lépe.
- 30. 1. / 17.00–19.00 / Tvoření pro radost – tvořivá dílna pro děti od 8 let a dospěláky. Téma bude upřesněno. Nutno přihlásit se předem.
- Cvičení (nejen) pro seniory
PO 9.15–10.15 a 10.30–11.30
- Taneční kurzy pro dospělé (www.astra-praha.cz)
- KURZY SEN, keramika pro seniory
PO 9.30–12.30 (2x měsíčně).

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- 14. 1. 2019 od 19.30 hod. v KCMT – setkání společenství Hnutí fokoláře. Slovo života na leden: „Budeš usilovat o spravedlnost, a jen o spravedlnost.“ Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.
- Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V lednu se sejdeme 9., 16., 23. a 30. 1. (23. 1. s Michalem Přívarou). Srdečně zve Lúdia Murínová tel.: 730 825 301.
- Setkání Život z víry s jáhnem Pavlem Urbanem se konají každou středu večer ve farním sále od 19 hod. Setkání je otevřeno pro všechny zájemce.
- Páteční dopolední setkávání – v 9 hod. se koná v kapli KCMT bohoslužba slova s jáhnem Pavlem Urbanem, po ní následuje společné posezení ve foyer. Srdečně zveme! Nebuďte doma sami a přijďte mezi nás. Jana a Viktor Friedovi.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / LEDEN

- **Evangelizační úmysl:** *Mladí lidé a příklad Panny Marie*
Za mládež, především za mladé v Latinské Americe, aby podle příkladu Panny Marie odpovídali na volání Pána a ohlašovali světu radost evangelia.
- **Národní úmysl:** Ať se církev stává v naší zemi znamením naděje pro budoucnost.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE
U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Bohoslužba zaměřena pro rodiny s dětmi (katecheze pro děti).

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě.

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Michal Přívara (farní vikář)	605 346 353	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575/6800 • farnost 19-9362170227/0100

Příští uzávěrka bude 15. ledna 2019. Náklady na 1 výtisk Kč 12,-

fchodoviny@gmail.com

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2019 / ročník 18

• redakce: Katka Friedová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • tisk: TLAMA design